

Що нашенски риба да говори ;
Моли ми се въ море да я пусна ;
Даваше ми все що бихъ поискалъ ; —
Не смѣхъ азъ нищо да поискамъ ,
Токо тъй я пакъ въ морето пуснахъ .“
— Бре тю гиди , халосийо н'една !
Да те молятъ а ти да не земашъ ;
Да не сибешъ нищо да поискашъ !
Що не иска бръ едно корито ? —
Наш'то , викъ го , пукнато , разбито !

Става дѣдо , на море отива ,
А море се лено разиграло .
Вика дѣдо , злата рибка клика ;
Иде рибка , па си дѣда пита :
„Що е , дѣдо , и какво ти трѣба ?“
Съ поклонъ дѣдо рибки отговаря :
„Ой , ти , рибке , златоперке рибке ,
Моя баба май се поразсырди ;
На гълча ме и ми се поскара . —
Трѣбало й за пранье корито ,
Че нашето било вечъ пробито“.